

Veertiende zondag door het jaar, A, 4-5 juli 2020

We zijn ondertussen de maand juli, beste mensen, de vakantietijd loopt de komende dagen en weken volop.

Na een jaar van inspannende arbeid, of na maanden en weken van stress in de voorbije maanden in deze coronatijd met zijn zorgen en angsten, hebben we met zijn allen wel de behoefte om wat tot rust te komen.

Rust is een oerverlangen van elke mens, denk ik.

Zo kunnen we gemakkelijk de brug slaan naar het evangelie van vandaag, het verhaal waarin Jezus zegt: 'Komt allen tot Mij die uitgeput zijt en onder lasten gebukt, en Ik zal u rust en verlichting schenken'.

Natuurlijk doen we dit evangelieverhaal geweld aan, als we daarin motieven zouden zoeken voor een aangenamer en ontspannende vakantie.

Maar deze tekst roept ons toch op om wat rust en kalmte in heel ons leven te brengen in plaats van die enkele weken rust die we hebben in de jaarlijkse vakantietijd.

We kunnen ons echter de vraag stellen wie Jezus bedoelt als Hij ons zegt: 'Komt allen tot Mij die belast en beladen zijt'. Zeker op de eerste plaats de mensen die gebukt gaan onder de last van eigen fouten, van zonde en onmacht. Hij wil Zijn volk verlossen uit ellende en zonden. De goedheid van Jezus kent geen grenzen. Hij wil heel de zondenlast van zijn volk op zich nemen. Hij wil rust geven aan het innerlijke van de mens, aan onze ziel.

Uit de samenhang van de tekst blijkt ook wat Jezus bedoelt, al die mensen die zuchten onder het juk van de wet, maw zij die gebukt gaan onder de zware opgelegde lasten door de wet. De schriftgeleerden hadden de wet met zoveel geboden en verboden overladen dat de mensen gewoon niet meer wisten wat mocht en niet mocht... daarom voelde zij zich voortdurend als zondaars, zij voelde zich voortdurend te kort komen...

'Wee u schriftgeleerde', zegt Jezus, 'Gij legt de mensen haast ondraaglijke lasten op'.

Jezus, Hij geeft ons maar één gebod: het gebod van de liefde, en het gebod mag geen juk zijn, mag geen last zijn, die last moet licht om dragen zijn: 'Mijn juk is zacht en mijn last moet licht om dragen zijn'.

Tenslotte bedoelt Jezus heel zeker ook alle mensen die neergedrukt worden onder de last van ziekte, eenzaamheid, werkloosheid en de zoveel dingen die het leven tot een drukende last kunnen maken.

Voor al die mensen, beste mensen, wil Jezus een teken van hoop zijn.

Hij nodigt hen uit: 'Kom tot Mij, vertrouw je aan Mij toe en je zult rust vinden'.

Het moet echter wel een duidelijk gezegd worden dat Jezus met dit evangelieverhaal niet het einde van elke last en van elke plaag aankondigt.

Hij zegt alleen; je zult rust vinden.

Inderdaad, wie veel geplaagd wordt door ziekte, wie gebukt gaat onder angst of gebrek aan geborgenheid, komt niet zomaar tot rust.

Tot hen zegt Jezus; kom maar tot Mij, bij Mij kan je begrip en geborgenheid vinden.

Zolang wij hier op aarde zijn, zal God niet alle angsten en plagen van ons wegnemen.

Het gebeurt wel eens dat we van de éne zorg in de andere terecht komen en we van onze zorgen en lasten niet los komen... Het is daarom dat Jezus zegt; Ik kom uw lasten verlichten.

Hij zegt niet; ik neem de lasten weg, maar als we weten dat God met ons is, dat Jezus ons lijden indachtig zal zijn en ons niet alleen zal laten om die lasten te dragen, is er dan al niet heel veel licht gekomen in de de duisternis van onze zorgen ??

Het zou misschien ook niet goed zijn, dat wij als mensen in het geheel geen lasten of zorgen meer te dragen zouden hebben, we zouden dan geneigd zijn te gaan zweven en misschien ook God wel helemaal vergeten? En denken dat wij zelf, als wijzen en verstandigen ons heil zouden kunnen bewerken.

Misschien, beste mensen, brengt volgende gedachte, volgend verhaal ons wat dichterbij de diepte van wat Jezus bedoeld:

Als men in de Sahara woestijn een palmboom plant in het dorre zand, dan plaatst men een steen in de kroon van de palmboom.

Door dat gewicht dringen de wortels veel dieper in het zand, zodat ze het grondwater kunnen opzuigen. De last op de kroon van de jonge palmboom maakt hem sterk.

Zo zijn, beste mensen, de lasten van ons leven dikwijls ook nodig om de wortels van ons geloof dieper in God te verankeren.

= Alleen als we klein en onmondig zijn tegenover God, kunnen we de zin van ons leven beter begrijpen.

= Alleen als we in de liefde van God verankerd zijn, vinden we de innerlijke rust die we nodig hebben om de last van het leven te kunnen dragen.

Laten we hopen dat we in de vakantietijd een beetje rust vinden. En dit: in de grootsheid van de zee, in de stilte van de bossen en velden, in de rust van de bergen.

En, beste mensen, laten we ook wat rust vinden in de stilte van het gebed.

Dan pas kan er rust en ontspanning in het leven komen, niet alleen in de te korte vakantietijd, maar misschien een heel leven lang.....

Ik wens jullie allen een zalige vakantietijd toe.